

अस्यैवमंत्रस्यविवरणार्थात्तत्तरेमंत्राः शुक्रात् आनंदात् तंप्राप्येत्यर्थः ब्रह्मजगतोर्बृहत्परममध्योमाख्यं अव्याकृतं वाऽवस्तुसदपि चैतन्यप्रतिबिम्बप्राप्यप्रभवति जगज्जन्मादिकार्ये समर्थं भवति तेनैव च वर्द्धते अतस्तच्छुक्रं ज्योतिषां सूर्यादीनां मध्येऽतः स्थित्वा तपति प्रकाशते तथा च गीता यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलं यच्चंद्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्विषामकमिति अतस्तं अन्येनाप्रकाशितं स्वयं ज्योतिरित्यर्थः तापनं सूर्यादीनामपि भयप्रदं भीषास्माद्वातः पवते भीषो देति सूर्यः भीषास्मादग्निश्चंद्रश्च मृत्युर्धावति पंचम इति श्रुतेः ॥ २ ॥ अप इति सलिलस्य सलिलमिव सलिलं एकरसं ब्रह्म सलिल एको द्रष्टाऽद्वैतो भवतीति श्रुतिप्रसिद्धं तस्य मध्ये स्थिताभ्योऽद्भ्यः अनुपलक्षितेभ्यः पंचमहाभूतेभ्यः सकाशादुत्पन्नाः अपः पांचभौतिकं देहं अंतरिक्षे तद्दयाकाशेशि श्रिया ते श्रयतः कौ उभौ देवौ चिद्रूपत्वेन द्योतमानौ जीवेश्वरौ सुप्तिप्रलययोः क्रमेण तं द्वावंतौ ताभ्यामन्यः अतंद्रितः निर्मायः सवितुः जगत्कारणस्य विवस्वान् वस आच्छादने वस्वान् आच्छादनवान् तद्विपरीतो विवस्वान् अपरिच्छिन्नसंविद्रूपः संततमनुदितानस्तमितप्रकाशः सर्वाधिष्ठानभूतः उभौ जीवेश्वरौ पृथिवीं दिवं च विभर्ति आसधीचीः सविषूचीर्वसानाविति पाठे सः शुक्रसंज्ञः शुद्धआत्मा कीदृशौ उभौ देवौ सधीचीः विषूचीश्च आवसानौ दिशः उपदिशश्च पटवद्वसानौ दिगंतपर्यंतं विस्तीर्णावित्यर्थः व्य

शुक्राद्ब्रह्मप्रभवति ब्रह्मशुक्लेण वर्द्धते ॥ तच्छुक्रं ज्योतिषां मध्येऽतस्तपति तापनं ॥ योगिनस्तं ० ॥ २ ॥ अपो य अद्भ्यः सलिलस्य मध्ये उभौ देवौ शिश्रिया तं इतरिक्षे ॥ अतंद्रितः सवितुर्विवस्वानुभौ विभर्ति पृथिवीं दिवं च ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवं ० ॥ ३ ॥ उभौ च देवौ पृथिवीं दिवं च दिशः शुक्रो भुवनं विभर्ति ॥ तस्माद्दिशः सरितश्च स्रवंति तस्मात्समुद्रा विहिता महांताः ॥ योगिनस्तं ० ॥ ४ ॥ चक्रे रथस्य तिष्ठंतोऽध्रुवस्याव्ययकर्मणः ॥ केतुमंतं बहंत्यश्वास्तं दिव्यमजरं दिवि ॥ योगिनस्तं ० ॥ ५ ॥ न सादृश्येतिष्ठति रूपमस्य न च क्षुपापश्यति कश्चिदेनं ॥ मनीषयाथो मनसा तद्दाचय एनं विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥ योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनं ॥ ६ ॥

वहिताश्चेति छांदसं क्रियोपसर्गयोर्व्यवधानं शेषं प्राग्बदेव ॥ ३ ॥ एतदेवाह उभाविति देवौ जीवेश्वरौ पृथिव्यादिकं भुवनं ब्रह्मांडं शुक्रो विभर्ति तस्मात्सर्वोत्पत्तिमाह तस्मादिति महान्दुरधिगमोऽतो येषां ते महांताः समुद्राः कामाः कामं समुद्रमाविशेति मंत्रलिङ्गात् ॥ ४ ॥ चक्रे इति रथस्य शरीरस्य रथः स्यंदनदेहयोरिति विश्वः अध्रुवस्य विनाशिनोपि अव्ययं अविनाशिकर्मयस्य तस्य अव्ययकर्मणः चक्रे चक्रवच्चालके प्राक्कर्मणि निमित्ते सति तिष्ठंतः कर्माधीना इत्यर्थः अश्वाः इंद्रियाणि शरीररथं विषयदेशं प्रतिनयंतः केतुमंतं प्रज्ञावंतं जीवं किज्ञानेऽस्मात्तुन् तं परमात्मानं प्रतिवहन्ति वहति द्विकर्मा वश्यैरिंद्रियाश्चैर्देहरथे योजितैः जीवः परमात्मतां नीयते अन्यथा शरीरेन प्लेपितं कृतं कर्म न क्षीयतेऽतः शरीरांतरेण सद्य एव बध्यते दिव्यं अलौकिकं अहंप्रत्ययविषयादन्यमशनायाद्यतीतमित्यर्थः अजरमिति सर्वविकारप्रतिषेधः दिवि हार्दाकाशे ॥ ५ ॥ अस्य रूपं आकृतिः सादृश्येन तिष्ठति अनुपमस्वरूपमित्यर्थः न च क्षुषेति सर्वेन्द्रियगोचरत्वं निषिध्यते अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययमितिरूपादिहीनत्वश्रुतेः मनीषयामनसो निग्रहेण मनसा सूक्ष्मेण मनसैवानुद्भव्यमितितस्य करणत्वश्रुतेः तद्दा तद्दुपलक्षिते देशे निगृहीते न मनसा ये एनं विदुः ते अमृताः मुक्ता भवन्ति ॥ ६ ॥